DOAR O ECHIPĂ OMOGENĂ VA PUTEA ASIGURA MAREA PERFORMANȚĂ A BASCHETBALIȘTILOR JUNIORI

Departe de a categorisi astfel decît ca nesatisfăcător locul 5 ocupat de echipa României la Balcaniada de baschet juniori recent încheiată, trebuie spus totuși că evoluția selecționatei noastre a marcat un progres față de ediția de anul trecut a competiției desfășurată în Grecia, la Patras. Atunci, baschetbaliștii români pierduseră toate cele patru partide, la scoruri mari. Ireesistrînd în finalul un cosaverat negativ deloc onorabil : 234—354 adică o diferență în minus de 120 de puncte. Anul acesta la Rimnicu Vîlcea, lotul român s-a clasat tot pe locul 5 dar cu o victorie asupra campionatei balcanice (reprezentativa Greciei) și cu un cosaverat final pozitiv : 310—306. Aceste date statistice succinte (dar, credem, elocvente) ilustrează un progres, datorat faptului că de astădată antrenorii Liviu Călin și Mihai Bolcu au putut selectiona pe cei mai valoroși juniori la ora actuală, iar federația le-a asigurat o scurtă perioadă de pregătire centralizată și turnee internaționale de verificare.

În mod cert, însă, chiar ținînd seama de saltul calitativ de la o ediție la alta a balcaniadelor locul 5 nu satisface, mai cu seamă că desfășurarea meciurilor a arătat că echipa țării noastre putea obține și alte victorii decît cea realizată în fața reprezentativei Greciei (de pildă, în jocurile cu formațiile Turciei și Bulgariei, pe care le-a condus pînă spre jumătatea reprizei secunde). Nu le-a cîștigat, pentru că a intervenit oboseala unora dintre jucătorii de bază, iar inlocuitorii acestora nu au dat randamentul necesar. Trebuie spus că doar puțini componenți ai lotului s-au ridicat (valoric și ca putere de luptă) la nivelul pretențios al campionatului balcanic, și anume Gherasim Tzachis, Viorel Constantin, Attila Szabo, Alexandru Panaitescu și Valentin Stănescu (ultimul prin excelentele calități de apărător manifestate în intîlnirea cu echipa iugoslaviei, cînd l-a anihilat pe Ivo Nakici, un jucător de excepție). Dintre ceilalți, unii au avut prestații oscilante (Marius Mitel, Viorel Iacob), alții au fost prea puțin folosiți pentru a crea o impresie (Romulus Margărit, Levente Fodor și Călin Marcu), unul s-a accidentat după prima partidă (Nelu Lefler), iar cel în care se punea mari speranțe în lupta sub panouri (Gabriel Șarlă) a dezamăgit total.

Revenind la rezultatul propriu-zis — locul 5 — considerăm că el se datorează fluctuațiilor de formă ale selecționatei române de la meci la meci și chiar în cursul aceleiași intîlniri, lar instabilitatea provocată de la nivelul diferit de pregătire a jucătorilor, care nu a putut fi omogenizat în puținele zile de antrenamente comune făcute în timpul vacanței școlare. Mai direct spus, celor mai mulți dintre jucătorii de bază, l